

Finantsaar, siden Rigsdagen sidst var sammen; de paatænkes aabnede i indværende Finantsaar; om nu de Linter, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, ere derimellem eller ikke, seer jeg mig virkelig ikke istand til i dette Dieblif at afgjøre; jeg har ikke de fornødne Actstykker ved Haanden til nu strax at kunne svare. Saameget kan jeg imidlertid sige, at hvis de ere deriblandt, da vil de aabnes, naar § 24 vedtages, og altsaa de fornødne Pengemidler dertil ere bevilgede. Ere de ikke deriblandt, saa vil det ikke kunne skee, medmindre der ved et Vndringsforslag, som jeg dog er meget langt fra at opfordre den ærede Rigsdagsmand til at stille ved Sagens 3die Behandling, maatte blive sørget for, at disse Linter blive optagne. Jeg kan imidlertid, som sagt, ikke opmuntre den ærede Rigsdagsmand til at stille noget saadant Vndringsforslag; thi jeg troer, det er rigtigst med Hensyn til nye Postlinier, som skulle aabnes, at følge den Fremgangsmaade, som af Regjeringen er anvist, nemlig at der fra Regjeringens Side skeer Udtalelse, strax ved Finantslovens Forelæggelse, om, hvad der fra Regjeringens Side ansees nødvendigt at foretage i det paagældende Finantsaar, ikke for en enkelt Deel eller for en enkelt Egn, men for Landet i det Hele; findes der da overveiende Grunde til at gaae videre end Regjeringen, saa maa det fremkomme ved Finantslovens Behandling; men helst vistnok paa et meget tidligere Stadium end det, Sagen nu er paa. Jeg troer saaledes, at, forsaavidt den ærede Rigsdagsmands Ønsker ikke kunne imødekomes ved hvad der allerede fra Regjeringens Side er fremlagt som tilstgjet, saa gjør han bedst i at udsætte denne Sags videre Fremme til Efteraaret, saa vil det jo kunne komme under Overveelse.

L. Jensen: Jeg takker den ærede Finantsminister for de Oplysninger, han har givet; men imidlertid gjør det mig ondt, at jeg ikke iblandt de Postlinier, jeg har seet opført, har seet dem, som jeg har omtalt. Jeg skal imidlertid nok, hvis der ikke fra Regjeringens Side bliver truffet Foranstaltninger til at afhjælpe denne Trang, og, hvis jeg til den Tid har Sæde her, see at faae Thinget til at gaae ind paa et Forslag, som jeg i den Retning skal tillade mig at stille, da der i Virkeligheden er Trang tilstede, og, da der ere 7 Sogne i Osterhanherred, som ere aldeles blottede for Post, og der ere 4 til 5 Handelsmand i Herredet, som endda ikke have saa liden Correspondance, og som maae besørge det ved Private, ligesom der ogsaa er et Herredscoutoir, saa anseer jeg det beklageligt, at disse Herred have maattet vente saa længe, og endnu maae vente en Tid, indtil de kunne blive optagne paa Postvæsenets Riste.

Næ: Det er ganske vist, at der behøves en Post i den Retning, som den ærede sidste Taler nævnte, især op til de ikke uvigtige Ladepladser ved Nordvestkanten; men det, jeg i dette Dieblif nærmest skulde være tilbøielig til at spørge den ærede Finantsminister om, skulde være i Henseende til den ærede Ministers egne Vtringer om, at han havde ved Finantslovens Fremlæggelse, ganske rigtig og ogsaa til meget almindelig Tilfredshed, dengang givet Oplysninger og Udstgter til disse nye Postlinier, der paatænkes indførte, deriblandt navnlig en hyppigere og mere virkelig regelmæssig Post, end den, der fortiden finder Sted i Vendsyssel nord for Aalborg, og ligeledes Vest for Aalborg, foruden adskillige andre Router.